

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5718/06
30.08.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, против решења туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Београд, број: 7311-80-2007 од 07.5.2007. године, у предмету принудна наплата пореза, у нејавној седници већа одржаној дана 30.8.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Београд, број: 7311-80-2007 од 07.5.2007. године.

Образложење

Тужила је поднела тужбу у управном спору којом је оспорила законитост решења Министарства финансија - Пореске управе - Регионалног центра Београд, број: 4331-98/2006 од 12.9.2006. године, којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиље изјављена против закључка Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале Шабац, број: 433-1-662/05-32 од 10.3.2006. године. Тим ожалбеним закључком одбачена је, као неблаговремена, жалба тужиље изјављена против решења Министарства финансија - Пореске управе - Регионални центар Београд - Филијале Шабац, број: 433-1-662/05-32 од 31.12.2005. године, којим је одређена принудна наплата пореске обавезе из новчаних средстава у укупном износу од 999.707,90 динара, као и решења број: 433-1-662/05-32-1 од 31.12.2005. године, којим су одређене привремене мере обезбеђења наплате пореских потраживања о принудној наплати из новчаних средстава.

Тужила је у тужби оспорила законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене закона. Наводи да су и првостепени и другостепени орган погрешили када су утврдили да је достављање тужили извршено уредно. Сматра да се по члану 36. ст. 5. и 6. Закона о пореском поступку и пореској администрацији достављање може да врши препорученом пошиљком преко поште или електронским путем преко e-mail-а на адресу пореског обвезника унету у пријаву за регистрацију или у последњу пореску пријаву, само ако достављање није могло бити извршено на начин предвиђен у ст. 2-4. члана 36. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Истиче да достављање оба решења од 31.12.2005. године, о принудној наплати и о привременим мерама није извршено ни лично ни пуномоћнику тужиоца у смислу става 2. наведеног члана. Даље наводи да у време када је покушана достава решења на њену адвокатску канцеларију није била у __, те није ни могла да их прими. Због свега изнетог предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Врховни суд Србије је поднету тужбу доставио на одговор туженом органу, који је у одговору на тужбу обавестио суд да је изменио оспорено решење новим решењем под бројем: 7311-80-2007 од 07.5.2007. године, којим се, у ставу I одбија, као неоснована, жалба тужиље изјављена против закључка Пореске управе - Филијале Шабац, број: 433-1-662/05-31 од 10.3.2006. године. У ставу II тог решења наведено је да се овим решењем замењује решење Пореске управе - Регионалног центра Београд, број: 4331-98/2006 од 12.9.2006. године.

Врховни суд Србије је примерак новодонетог решења доставио тужила да се изјасни да ли је задовољна тим решењем и да ли тужбу проширује на исто. Тужила се поднеском примљеним код овог суда дана 21.6.2007. године, изјаснила да није задовољна решењем туженог органа од 07.5.2007. године, те да тужбу проширује и на то новодонето решење.

Поступајући у границама захтева тужиље из изјаве о проширењу тужбе и на новодонети акт, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе и изјашњења тужиље, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења правилан је закључак првостепеног органа да жалба није благовремена, јер су решења од 31.12.2005. године, тужили уредно уручена 21.1.2006. године, на начин прописан одредбом члана 36. ст. 5. и 6. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, те с обзиром да је жалба поднета 03.3.2006. године, то и по оцени туженог органа, жалба није благовремена.

Међутим, по оцени Врховног суда Србије, основано се наводима тужиље указује на незаконитост

.....
оспореног решења. Ово стога што се из списка предмета види да је тужила поднеском од 20.1.2005. године, обавестила порески орган да јој се писмена достављају на кућну адресу или на адресу канцеларије ааа и да јој се сва писмена достављају уз назначење фаха или на кућну адресу, а исти поштански фах је означен и у пореској пријави за 2005. годину у којој је навела адресу за достављање писмена ааа. Из списка се види да је првостепени орган два пута покушао да тужиљи уручи решења од 31.12.2005. године, и то 05.1.2006. године и 18.1.2006. године, које је упутио на адресу адвокатске канцеларије уз назначење поштанског фаха али су обе пошиљке враћене са назнаком да их адресант није тражио. Порески органи су оценили да су испуњени услови за примену члана 36. ст. 5. и 6. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, па се сматра да су тужиљи решења уредно уручена 21.1.2006. године.

Врховни суд Србије налази да у конкретном случају нису били испуњени услови за примену члана 36. ст. 5. и 6. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, па је погрешно схватање пореских органа да су решења уредно уручена тужиљи и да је жалба неблаговремена.

Ово стога, што је у члану 36. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02... 61/05), прописано да ако достављање на начин из ст. 2-4. овог члана није могло бити извршено, сматраће се извршеним када се порески акти пошаљу препорученом пошиљком преко поште или електронским путем преко e-mail-а на адресу пореског обвезника унету у пријаву за регистрацију или у посебну пореску пријаву. У ставу 3. истог члана прописано је да ако је порески обвезник физичко лице односно предузетник, порески акти сматрају се достављеним и када се уруче пунолетном члану домаћинства, у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана или лицу запосленом код предузетника.

Првостепени орган је у оба случаја тужиљи покушао да уручи решење преко адресе канцеларије, али не и преко кућне адресе, која је по наводима туженог у оспореном решењу такође пријављена адреса за пријем писмена. При томе се не може сматрати ни да је покушај уручења спроведен оба пута у смислу члана 36. став 2. - 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (нема доказа да је прималац одбио пријем писмена, нити о томе постоји службена белешка лица које је вршило достављање), да би постојали услови за вршење достављања по члану 36. став 5. и 6. цитираног Закона. Због свега наведеног, по оцени Врховног суда Србије не може се сматрати да су тужиљи уредно уручена решења 21.1.2006. године.

Са наведених разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу члана 41. став 2., у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), с тим што су примедбе суда из образложења ове пресуде обавезујуће за тужени орган у смислу члана 61. наведеног Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 30.8.2007. године, У. 5718/06

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК